

ved at fjerne det gældende Minimum paa 1200 Kr. forsaavidt angaar unge Mennesker, der paadrager sig en forbigaaende Invaliditet. De Hensyn, der har ført til helt at fjerne de nugældende Minimumsgrænser, nemlig at saadanne Grænser for Personer, hvis Erhvervsevne paa Grund af forud bestaaende Invaliditet eller Alder i Forvejen er nedsat eller i Aftagen, kan føre til Overforsikring, gør sig ikke gældende for unge Mennesker, hvis Erhvervsevne ikke i Forvejen er nedsat. For at hindre, at Erstatningen for mindre varig Invaliditet beregnes efter en Aarsløn, der er ganske ringe paa Grund af paagældendes lave Alder, har man i Stk. 6 indført den gældende Regel om et Minimum paa 1200 Kr., men dertil knyttet den Begrænsning, at den kun skal gælde, saafremt vedkommendes Erhvervsevne ikke forud for Ulykkestilfældets Indtræden var nedsat i væsentlig Grad.

I Stk. 3 har man foretaget en Tilføjeelse (»medmindre paagældende er forsikret efter en lavere Aarsfortjeneste«), der skal gøre det muligt for selvstændig erhvervsdrivende at tegne deres personlige Forsikring efter en lavere Aarsløn end 1200 Kr. for derved at give dem Adgang til at tegne Forsikring til lav Præmie.

Til § 47.

Svarer til den gældende Lovs § 44, dog har man i Stk. 3 foretaget den Ændring, at det bliver Socialministeren i Stedet for Direktoratet, der afgør, hvilke Blanketter der skal benyttes ved Anmeldelse og ved de fornødne Lægeerklæringer.

Til § 48.

Svarer til den gældende Lovs § 45 med den af Udvalget foreslaaede Ændring, se Beretningen Sp. 4435—38 (Udvalgets Bemærkninger til Ændringer i Lovens § 45).

Til § 49.

Svarer til den gældende Lovs § 39 med den af Udvalget foreslaaede Ændring, se Beretningen Sp. 4499 (Udvalgets Bemærkninger til den foreslaaede § 43).

Til § 50.

Svarer til den gældende Lovs § 46. Dog har man anset det for rigtigst at foreslaa, at Udgifterne ved Obduktionsforretninger, der i Henhold til den gældende Lovs § 47 afholdes af Raadet, fremtidig ligesom andre Udgifter ved en Sags Opklaring skal afholdes af vedkommende Forbund.

Til § 51.

Svarer til den gældende Lovs § 47, idet man dog har formuleret Paragrafen mere i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i Lov om Folkeforsikring § 49, Stk. 1.

Til § 52.

Svarer med den af Udvalget foreslaaede Ændring, se Beretningen Sp. 4437 (Udvalgets Bemærkninger til den foreslaaede § 48), til den gældende Lovs § 48, idet man dog har søgt at tilvejebringe mere Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i Lov om Folkeforsikring § 49, Stk. 2. Herved fastslaas en Ret for Direktoratet til at forlange, at paagældende indlægger sig til Observation paa Hospital, underkaster sig Undersøgelse ved Direktoratets Læger og giver Møde til Afhøring; de herved foranledigede Udgifter afholdes naturligst af vedkommende Forbund.

Til § 53.

Svarer til den gældende Lovs § 49, dog har man anset det for rettest, at Bestemmelsen i dennes Stk. 2 om, at der skal ydes Erstatning til den Medhjælp i Huset, for hvilken der ikke skal erlægges Forsikringspræmie, overføres til Bestemmelserne om Forsikringspligtens Ordning (§ 21), jfr. Bemærkningerne til denne Paragraf.

Til § 54.

Svarer til den gældende Lovs § 50.

Til § 55.

Svarer til den gældende Lovs § 51 med den Ændring, at Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie ikke skal have Ret til Erstatning, medmindre Ulykken er indtruffet efter deres fyldte 14. Aar. I Lov Nr. 145 af 18. April 1925 angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde er det i § 1 fastsat, at til Arbejde i Erhvervsvirksomheder, bortset fra Land- og Skovbrug (derunder Gartneri), Søfart og Fiskeri, maa kun benyttes Børn, der er fyldt 14 Aar, og som er lovlig udskrevet af Skolen; Ministeriet finder derfor ikke, at det vil være rigtigst, at Børn under 14 Aar omfattes af Forsikringen; vel kan Børn ifølge Undtagelsesbestemmelsen i nævnte Lovs § 12 i visse Tilfælde anvendes til Arbejde, men man kan formentlig ikke sidestille det Arbejde, som kan præsteres af saadanne Børn, med det Arbejde, der udføres af voksne Arbejdere i Virksomheden.

Til § 56.

Svarer til den gældende Lovs § 52.